

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 02117-48/2019-ERU

V Jihlavě dne 29. června 2022

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **Teplo Chodov, s.r.o.**, se sídlem U Porcelánky 1052, 357 35 Chodov, IČ: 057 77 003 (dále též „odpůrce“), a rozkladu **města Chodov**, se sídlem Komenského 1077, 357 35 Chodov, IČ: 002 59 349 (dále též „vedlejší účastník“), zastoupených JUDr. Vladislavem Bílkem, advokátem se sídlem Čs. legií 143, 339 01 Klatovy I, proti výrokům I. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02117-35/2019-ERU ze dne 31. května 2021 (sp. zn. SLS-02117/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad ve sporném řízení vedeném na návrh společnosti **MARSERVIS, s.r.o.**, se sídlem Vančurova 341, 357 35 Chodov, IČ: 468 86 061 (dále též „navrhovatel“), zastoupené JUDr. Michalem Zsemletem, advokátem se sídlem Kardinála Berana 967/8, 301 00 Plzeň, ve **výroku I.** uložil společnosti Teplo Chodov, s.r.o., povinnost uzavřít se společností MARSERVIS, s.r.o., smlouvu o dodávce tepelné energie ve znění, které je nedílnou přílohou tohoto rozhodnutí, ve **výroku II.** zamítl návrh společnosti MARSERVIS, s.r.o., aby podle § 96 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, upravil vzájemná práva a povinnosti společnosti MARSERVIS, s.r.o., a společnosti Teplo Chodov, s.r.o., při dodávce tepelné energie tak, aby byla společnosti MARSERVIS, s.r.o. zajištěna dodávka tepelné energie na dobu neurčitou, a ve **výroku III.** zamítl návrh společnosti Teplo Chodov, s.r.o., na přerušování řízení do doby pravomocného skončení řízení o zrušení licence č. 320101894 udělené společnosti MARSERVIS, s.r.o., Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklady společnosti Teplo Chodov, s.r.o., se sídlem U Porcelánky 1052, 357 35 Chodov, IČ: 057 77 003, a města Chodov, se sídlem Komenského 1077, 357 35 Chodov, IČ: 002 59 349, proti výrokům I. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02117-35/2019-ERU ze dne 31. května 2021 (sp. zn. SLS-02117/2019-ERU) se zamítají a napadené rozhodnutí se v tomto rozsahu potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Původní řízení o návrhu

Dne 7. února 2019 obdržel Energetický regulační úřad návrh držitele licence na rozvod tepelné energie, společnosti MARSERVIS, s.r.o., na zahájení sporného řízení podle § 17 odst. 7 písm. a) energetického zákona ohledně uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie s odpůrcem jakožto držitelem licence na rozvod tepelné energie č. 321734358, který provozuje rozvodné tepelné zařízení zahrnující propoj mezi horkovody Vřesová - Karlovy Vary a Vřesová - Chodov, obsahující předávací stanici a související technologie, když k tomuto rozvodnému zařízení je připojeno rozvodné zařízení navrhovatele.

Navrhovatel uvedl, že se realizace předmětných dodávek domáhá pro zajištění další dodávky odběratelům v městě Chodov, a to dlouhodobě a bez výsledku ode dne 21. dubna 2017, kdy u odpůrce projevil opakovaný zájem o uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie prostřednictvím předmětného propoje, a to od 1. června 2017. V současné době tak dodávka tepelné energie probíhá jinou trasou. Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem uzavřena nebyla, ačkoli navrhovatelův požadavek měl jasnou oporu v § 76 odst. 1 energetického zákona, přičemž všechny podmínky v něm předpokládané byly splněny. V tomto ohledu navrhovatel poukázal na předcházející řízení vedená před Energetickým regulačním úřadem, a to i proti předchozímu provozovateli předmětného propoje, společnosti Sokolovská uhelná, právní nástupce, a.s.; výslovně se potom odkázal na sporné řízení, jež bylo na základě jeho návrhu ze dne 2. listopadu 2017 vedeno pod sp. zn. 12012/2017-ERU (a kde vzal svůj návrh zpět), v němž se jednalo o skutkově a právně analogickou věc. Ohledně skutkového základu věci a právní argumentace odkázal navrhovatel na své předchozí podání ze dne 2. listopadu 2017, a především pak na stanovisko, jež společnost Karlovarská teplárenská, a.s., poskytla dne 23. ledna 2019 jako odpověď na dotazy odpůrce ohledně souhlasu s dodávkou tepla prostřednictvím předmětného propoje. Navrhovatel dále podrobně rekapituloval své tvrzené úsilí ohledně uzavření smlouvy s odpůrcem, když mj. konstatoval, že zdrojem tepelné energie je Teplárna Vřesová provozovaná společností Sokolovská uhelná, právní nástupce, a.s., z níž je tepelná energie do města Chodov vedena primárním horkovodním napaječem Vřesová – Chodov DN 400 v celkové délce 4,8 km, jenž byl uveden do provozu v roce 1972. Navrhovatel by chtěl dodávky realizovat předmětným propojem vedoucím ze souběžného horkovodu Vřesová - Karlovy Vary. Podle navrhovatele není relevantní argumentace odpůrce, že jmenovaný není s vlastníkem horkovodu Vřesová – Karlovy Vary v žádném právním vztahu, neboť je na něm, aby si zajistil dodávku tepelné energie od výrobce, když jako držitel licence na rozvod tepelné energie má povinnost dodávku zajistit. V tomto ohledu odkázal navrhovatel na listinné podklady založené ve spise vedeném Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. SLS-04329/2014-ERU, ze kterých vyplývá, že dodávkám tepelné energie prostřednictvím propoje nebrání žádné technické důvody, a navrhl provedení důkazů listinami založenými ve výše uvedených spisech. Navrhovatel zdůraznil, že veškeré požadavky taxativně stanovené v § 76 odst. 1 energetického zákona jsou splněny a neexistuje zákonný důvod, na základě něhož by mu odpůrce mohl odepřít uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie, jejíž přílohou je návrh podle něj obsahuje všechny podstatné náležitosti podle § 76 odst. 3 písm. a) až d) energetického zákona. Navrhovatel také označil za potenciálního vedlejšího účastníka řízení společnost Karlovarská teplárenská, a.s., jakožto vlastníka paralelního horkovodního přivaděče, a zdůraznil, že vedlejším účastníkem nemůže být město

Chodov, neboť jeho subjektivních práv se spor netýká, a to tak nemůže mít žádný reálný zájem na výsledku řízení.

Energetický regulační úřad dne 28. února 2019 uvědomil společnosti Karlovarská teplárenská, a.s., KAREL HOLOUBEK – Trade Group a.s. a město Chodov o možnosti přihlásit se jako účastníci sporného řízení. Společnost KAREL HOLOUBEK – Trade Group a.s. této možnosti nevyužila, společnost Karlovarská teplárenská, a.s., a město Chodov se do správního řízení coby vedlejší účastníci přihlásili.

Odpůrce se k návrhu na zahájení řízení odmítavě vyjádřil dne 25. března 2019, když mj. uvedl, že navrhovatel svá tvrzení o technické způsobilosti propoje k zajišťování trvalé dodávky tepelné energie nedokládá žádnými důkazy, a neprokázal ani snížení tepelných ztrát, potažmo snížení ceny tepelné energie pro koncové zákazníky v důsledku tohoto řešení. K tomu odkázal na svá vyjádření ze dne 23. března 2018 a 23. července 2018, jež učinil do předchozího řízení vedeného pod sp. zn. 12012/2017-ERU. Nesouhlasil ani s tím, že by § 76 odst. 1 energetického zákona dával navrhovateli právo domáhat se uzavření smlouvy na dodávku tepelné energie jinou přepravní cestou než doposud, a zpochybnil vyjádření společnosti Karlovarská teplárenská, a.s., ze dne 23. ledna 2019. Odpůrce proti návrhu argumentoval i tím, že energetický zákon nepodporuje obchodování s tepelnou energií a dodavatelem může být pouze výrobce nebo distributor tepelné energie, přičemž překupování tepelné energie by mohlo být vnímáno jako nedovolené podnikání. Odpůrce také zdůraznil zásadní zájem města Chodov jako vlastníka přivaděče Vřesová – Chodov na pokračování dodávek prostřednictvím tohoto zařízení, neboť v důsledku vyhovění návrhu by došlo k jeho odstavení z provozu a vzniku škod na jeho majetku ve výši desítek miliónů korun.

II. První rozhodnutí ve věci a přezkumné řízení

O navrhovatelově návrhu na uložení povinnosti odpůrci uzavřít s ním smlouvu o dodávce tepelné energie, jakož i o alternativním návrhu, rozhodl Energetický regulační úřad zamítavě rozhodnutím č. j. 02117-21/2019-ERU ze dne 2. července 2019. V tomto rozhodnutí mj. konstatoval, že sice nemá pochybnosti o dostačující kapacitě předmětného přivaděče ani o tom, že navrhovatel splňuje podmínky § 76 odst. 1, resp. § 77 odst. 1 energetického zákona, především ale zdůraznil, že pokud by byla uzavřena smlouva o dodávce tepelné energie dle návrhu, nebyl by navrhovatel připojen bezprostředně k výrobcí tepelné energie a odpůrce by musel mít ošetřen smluvní vztah se společností KAREL HOLOUBEK – Trade Group, a.s., která by se tak fakticky stala obchodníkem s tepelnou energií, přičemž energetický zákon s takovým způsobem výkonu licencované činnosti nepočítá. Nadto je odpůrce pouze provozovatelem přivaděče Vřesová – Chodov, ovšem v případě dodávek z jiného přivaděče by musel uzavřít smlouvu s jeho provozovatelem, a takto by správní orgán rozhodoval nad rámec § 17 odst. 7 písm. a) i § 96 odst. 3 energetického zákona, jelikož splnění povinnosti odpůrce by bylo vázáno na podmínku, kterou by nebyl schopen ovlivnit. Proti rozhodnutí č. j. 02117-21/2019-ERU nebyl podán rozklad a to tak nabylo právní moci dne 19. července 2019.

Dne 9. října 2019 obdržela Rada podnět navrhovatele na přezkoumání uvedeného rozhodnutí, ve kterém navrhl jeho zrušení pro nezákonnost, kterou spatřuje především v tom, že správní orgán sice konstatoval splnění veškerých podmínek podle § 76 odst. 1 energetického zákona, ale návrh následně svévolně zamítl z důvodů nemajících oporu v zákoně, tj. neprávnických důvodů. Rada svým rozhodnutím, vydaným pod č. j. 10909-4/2019-ERU dne 10. prosince 2019 ve zkráceném přezkumném řízení vedeném z moci úřední podle § 98 správního řádu,

rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02117-21/2019-ERU ze dne 2. července 2019 jako nezákonné zrušila. V uvedeném zrušujícím rozhodnutí konstatovala, že přezkoumávané rozhodnutí postrádá jednoznačnou identifikaci právního důvodu pro nevyhovění návrhu navrhovatele, jeho odůvodnění je v otázce hodnocení smluvních vztahů mezi navrhovatelem a odpůrcem vnitřně rozporné, a prvostupňový správní orgán mylně interpretoval § 76 odst. 1 energetického zákona, přičemž jeho závěry jsou v kontextu specifických skutkových okolností případu nepochopitelné.

Proti rozhodnutí Rady č. j. 10909-4/2019-ERU podal odpůrce dne 27. prosince 2019 rozklad, který doplnil o jeho odůvodnění podáním ze dne 6. ledna 2020. Odpůrce označil napadené rozhodnutí Rady za nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné a jednostranně zvýhodňující navrhovatele, aniž by však bylo podloženo jakýmkoliv relevantním důkazem, a proto navrhl jeho zrušení a vrácení věci správnímu orgánu k novému projednání. Tento rozklad Rada svým rozhodnutím, vydaným pod č. j. 10909-13/2019-ERU dne 18. srpna 2020, podle § 92 odst. 1 správního řádu (s ohledem na závazné právní závěry rozsudku Krajského soudu v Brně vydaného dne [REDAKCE] pod č. j. [REDAKCE], v němž bylo v obdobné věci prohlášeno rozhodnutí Rady nicotným), jako nepřijatelný zamítla. I přes rozhodnutí o nepřijatelnosti rozkladu Rada napadené rozhodnutí z hlediska uplatněných námitek přezkoumala, přičemž dospěla k závěru, že i kdyby mohla rozklad odpůrce vyhodnotit jako přípustný, nebyl by důvodný.

III. Nové projednání věci a napadené rozhodnutí

Po vrácení věci k novému projednání prvostupňový správní orgán oznámil účastníkům řízení pokračování v řízení a poučil je o možnosti vyjádřit se k projednávané věci. Odpůrce se k tomuto oznámení vyjádřil dne 21. prosince 2020, když v podstatě zopakoval svá dřívější vyjádření, navrhovatel se pak vyjádřil dne 7. ledna 2021 s tím, že nemá nic k doplnění. Dne 6. dubna 2021 obdržel Energetický regulační úřad od navrhovatele modifikaci původního návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie, týkající se změny množství dodávané tepelné energie a její ceny, když tyto změny navrhovatel promítnul i do přiloženého upraveného návrhu smlouvy. K tomuto pozměněnému návrhu se odpůrce vyjádřil dne 13. dubna 2021 s tím, že navrhovanou změnu považuje za marginální, a dále uvedl, že by měl Energetický regulační úřad vyčkat do konce měsíce dubna roku 2021, kdy mu sdělí výsledek rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ohledně určení vlastnických práv k částem rozvodného tepelného zařízení, což může mít vliv na zrušení licence navrhovatele na rozvod tepla v k.ú. Dolní Chodov. Dne 30. dubna 2021 prvostupňový správní orgán poskytnul účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, žádný z nich této možnosti nevyužil. Dne 24. května 2021 pak obdržel prvostupňový správní orgán návrh odpůrce na přerušení řízení, který odůvodnil obdobně jako ve svém vyjádření ze dne 13. dubna 2021, když požadoval přerušení sporného řízení do doby pravomocného skončení správního řízení vedeného Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. SLS 02117/2019-ERU ohledně zrušení licence č. 320101894 na rozvod tepla v k.ú. Dolní Chodov, jejímž držitelem je navrhovatel. Prvostupňový správní orgán o tomto návrhu na přerušení řízení rozhodl současně s meritorním rozhodnutím o navrhovatelově upřesněném návrhu.

Rozhodnutím č. j. 02117-35/2019-ERU ze dne 31. května 2021 Energetický regulační úřad ve výroku I. uložil odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o dodávce tepelné energie ve znění, které je nedílnou přílohou tohoto rozhodnutí, ve výroku II. zamítl

navrhovatelův návrh, aby podle § 96 odst. 3 energetického zákona upravil vzájemná práva a povinnosti navrhovatele a odpůrce při dodávce tepelné energie, a ve výroku III. zamítl návrh odpůrce na přerušení řízení do doby pravomocného skončení řízení o zrušení licence č. 320101894 udělené navrhovateli.

V odůvodnění rozhodnutí Energetický regulační úřad uvedl, že o návrhu na rozhodnutí sporu rozhodl na základě posouzení splnění podmínek stanovených v § 76 odst. 1 energetického zákona s tím, že navrhovatel tyto podmínky, stanovené pro vznik kontraktační povinnosti odpůrce uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie podle žádosti navrhovatele ze dne 21. dubna 2017, splnil. Za těchto okolností tedy odpůrce tížila zákonná povinnost smlouvu uzavřít, a pokud tak neučinil, jednal v rozporu s § 76 odst. 1 energetického zákona. Prvostupňový správní orgán posoudil předložený návrh smlouvy o dodávce tepelné energie v jeho poslední verzi ze dne 6. dubna 2021 a dospěl k závěru, že odpovídá základním zákonným požadavkům, jež jako povinný obsah dané smlouvy stanovuje § 76 odst. 3 energetického zákona. Obsah smlouvy je nedílnou součástí rozhodnutí, a odpůrci byla uložena povinnost smlouvu o stanoveném obsahu s navrhovatelem uzavřít do sedmi kalendářních dnů od právní moci rozhodnutí. Protože bylo ve výroku I. vyhověno prvnímu návrhu navrhovatele, rozhodl zároveň prvostupňový správní orgán o zamítnutí alternativního návrhu, aby podle § 96 odst. 3 energetického zákona upravil vzájemná práva a povinnosti navrhovatele a odpůrce. K zamítnutí návrhu na přerušení řízení prvostupňový správní orgán konstatoval, že se v případě soudního řízení vedeného o určení vlastnictví k částem rozvodného tepelného zařízení, ve spojení s přerušeným řízením, jež je vedeno pod sp. zn. LIC-09901/2010-ERU o zrušení licence udělené navrhovateli, nejedná o předběžnou otázku ve smyslu § 57 odst. 2 správního řádu ve věci rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie podle § 17 odst. 7 písm. a) energetického zákona. V době rozhodování tohoto sporu navrhovatel podmínku držení licence na rozvod tepelné energie formálně a materiálně splňuje, a je tedy osobou, která se může podle § 76 odst. 1 energetického zákona aktivně dožadovat svých zákonných práv na uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie. Proto není žádný věcný ani právní důvod probíhajícího sporného řízení přerušovat.

IV. Rozklad odpůrce

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02117-35/2019-ERU ze dne 31. května 2021, které bylo všem účastníkům řízení doručeno dne 1. června 2021, podal odpůrce, stejně jako vedlejší účastník řízení město Chodov, dne 14. června 2021 blanketní rozklad, a to proti jeho výroky I. a III. Tyto rozklady byly následně doplněny jejich společným podáním ze dne 26. června 2021, jež obsahovalo odůvodnění rozkladových námitek. V rozsáhlém a obsahově shodném doplnění rozkladů oba účastníci navrhují, aby napadené rozhodnutí bylo na základě návrhu rozkladové komise zrušeno, a věc byla vrácena správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí.

Odpůrce i vedlejší účastník řízení spatřují vady napadeného rozhodnutí jednak obecně v jeho nepřezkoumatelnosti, jež má být způsobena nesrozumitelností nebo nedostatkem důvodů rozhodnutí a nedostatečným zjištěním skutkového stavu, dále v podstatném porušení základních zásad činnosti správních orgánů podle hlavy druhé správního řádu, zejména v porušení zásady materiální pravdy a zásady vyšetřovací, v porušení principu rovnosti stran, v nerespektování veřejného zájmu, a konečně i pro porušení práva na spravedlivý proces.

Konkrétně si pak měl prvostupňový správní orgán nesprávně vyložit § 76 odst. 1 energetického zákona jako jediné ustanovení zákona upravující povinnost uzavřít smlouvu

na dodávku tepelné energie, aniž by při tom přihlédl ke smyslu a vnitřní logice tohoto zákona. Nedostatečně se měl prvostupňový správní orgán zabývat i hodnocením Územní energetické koncepce Karlovarského kraje, což platí i pro nesprávné posouzení splnění podmínek týkajících se místa, způsobu a termínu připojení, stanovených držitelem licence. Podatelé rozkladů také rozporují závěr prvostupňového správního orgánu, že práva a povinnosti stran navrhované smlouvy jsou ve vzájemné rovnováze, a proto nebylo nutné korigovat obsah tohoto návrhu. Postupem prvostupňového správního orgánu měla být také porušena rovnost účastníků řízení ve prospěch navrhovatele, když v případě výkonu licencované činnosti bylo upřednostněno podnikání za podmínek stanovených energetickým zákonem na úkor svobody podnikání a autonomie vůle smluvních stran.

Prvostupňový správní orgán podle mínění podatelů rozkladů nesprávně vyhodnotil obsah znaleckého posudku č. 64/2014 ze dne 20. prosince 2014, v němž se měl Ing. Petr Pinkas vyjádřit k technické způsobilosti předmětného propoje k celoroční trvalé dodávce tepelné energie do města Chodov, a v napadeném rozhodnutí také zcela absentuje prokázání racionálního důvodu pro změnu dopravní cesty tepelné energie. Přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu, neboť odpůrce i vedlejší účastník řízení mají důvodně za to, že zachování existence a provozuschopnosti horkovodního přivaděče Vřesová - Chodov je ve veřejném zájmu. Podatelé rozkladu namítají i nesprávnost závěru prvostupňového správního orgánu, že navrhovatel není zákonem limitovaný ve volbě způsobu dodávky tepelné energie, pokud je více možností zajištění její dopravy. Takové konstatování je podle nich bezprecedentním porušením práva na spravedlivý proces a vedlo by k tomu, že navrhovatel by měl právo dále neprovozovat horkovodní přivaděč Vřesová – Chodov, u kterého nebylo v řízení postaveno najisto, že nemá odpovídající technické parametry a tepelněizolační vlastnosti. Závěrem pak podatelé rozkladů konstatují, že následkem odstavení přivaděče Vřesová – Chodov bude vedlejšímu účastníkovi řízení způsobena škoda, za kterou bude podle zákona odpovídat Energetický regulační úřad.

K podaným rozkladům se navrhovatel vyjádřil dne 3. září 2021 s tím, že město Chodov podle něj nemá právní zájem na výsledku řízení, proto není účastníkem řízení, tudíž je jeho rozklad právně nepřipustný a jako takový by měl být zamítnut. K rozkladu odpůrce potom navrhovatel uvedl, že z něj nevyplývají vůbec žádné nové skutečnosti nebo argumenty, které by dosud v řízení nezazněly, popřípadě již nebyly mnohokrát vyvráceny, a rozklad je tedy nedůvodný.

V. Řízení o rozkladu

Rozklady odpůrce a vedlejšího účastníka řízení byly podány včas a po jejich doplnění podáním ze dne 26. června 2021 splňovaly i předepsané náležitosti. Na základě podaných rozkladů, po jejich projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu z následujících důvodů tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Podle § 141 odst. 9 správního řádu ve sporném řízení odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

V blanketních rozkladech odpůrce i vedlejšího účastníka řízení ze dne 14. června 2021 je výslovně uvedeno, že jsou podány proti výrokům I. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02117-35/2019-ERU ze dne 31. května 2021. Tyto rozklady pak byly doplněny společným podáním ze dne 26. června 2021, jejich obsahově shodné odůvodnění ale obsahuje toliko rozkladové námitky vztahující se k výroku I. napadeného rozhodnutí. Ačkoliv tedy podané rozklady fakticky směřují pouze proti výroku I. přezkoumávaného rozhodnutí, považuje Rada za potřebné se z hlediska přezkumu zákonnosti alespoň okrajově vyjádřit i k jeho výroku III., v němž prvostupňový správní orgán zamítl návrh odpůrce, aby bylo podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, ve spojení s jeho § 57 odst. 2, sporné řízení o uložení povinnosti uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie přerušeno až do doby pravomocného skončení řízení vedeného Energetickým regulačním úřadem ohledně zrušení licence č. 320101894 udělené navrhovateli.

Radě je z vlastní úřední činnosti známo, že Energetický regulační úřad vede pod sp. zn. LIC-09901/2010-ERU řízení ohledně zrušení licence č. 320101894 na rozvod tepelné energie v k.ú. Dolní Chodov udělené navrhovateli. Toto řízení je vedeno kvůli pochybnosti o tom, zda navrhovatel, jako držitel licence, i nadále splňuje podmínky pro výkon licencované činnosti uvedené v § 5 odst. 3 energetického zákona, tedy zda má užívací nebo vlastnické právo k energetickému zařízení pro rozvod tepelné energie. Mezi navrhovatelem a odpůrcem je tato okolnost spornou, proto byla navrhovatelem podána k Okresnímu soudu v Sokolově žaloba na určení vlastnictví, vedená zde pod sp. zn. [REDAKCE], o které ve druhé instanci rozhodoval i Krajský soud v Plzni, který rozsudkem [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] žalobu navrhovatele zamítnul. Následně však bylo proti tomuto rozsudku podáno dovolání, v řízení Nejvyšší soud vydal usnesení č. j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], kterým odložil právní moc rozsudku Krajského soudu v Plzni do právní moci rozhodnutí o dovolání podaném v této věci proti uvedenému rozhodnutí. Energetický regulační úřad vydal dne 27. května 2022 pod č. j. 09901-261/2010-ERU usnesení, kterým správní řízení ohledně zrušení licence č. 320101894 na rozvod tepelné energie přerušil.

Vyřešení otázky vlastnických práv k rozvodnému tepelnému zařízení je v řízení ohledně zrušení licence navrhovatele předběžnou otázkou ve smyslu § 57 správního řádu. To už ale neplatí pro vztah řízení o zrušení licence navrhovatele a nyní přezkoumávaného sporného řízení podle § 17 odst. 7 písm. a) energetického zákona. V době rozhodování sporu ohledně uložení povinnosti odpůrci uzavřít s navrhovatelem smlouvu o dodávce tepelné energie totiž navrhovatel byl (a ke dni vydání rozhodnutí o rozkladu stále je) držitelem licence č. 320101894 na rozvod tepelné energie v k. ú. Dolní Chodov. Je tudíž osobou, která se může podle § 76 odst. 1 energetického zákona aktivně dožadovat svých zákonných práv na uzavření smlouvy. Proto nebyl (a ani nyní není) žádný věcný ani právní důvod přerušovat podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu probíhající sporné řízení ohledně uložení povinnosti uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie.

Odpůrce i vedlejší účastník se pak v doplnění svých rozkladů výslovně dožadují, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu k novému projednání, Rada však z důvodů dále uvedených dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí není namístě rušit ani měnit, neboť je vydáno v souladu s právními předpisy.

První skupina námitek se týká údajných vad napadeného rozhodnutí, jakož i vad řízení, jež předcházelo jeho vydání. Podatelé rozkladů tyto vady vymezují poměrně vágně jako vadu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku jeho důvodů,

dále je spatřují v podstatném porušení základních zásad činnosti správních orgánů podle hlavy druhé správního řádu, zejména v porušení zásady materiální pravdy a zásady vyšetřovací, v porušení principu rovnosti stran, v porušení veřejného zájmu, nedostatečném zjištění skutkového stavu, a konečně i v porušení práva na spravedlivý proces. Nutno konstatovat, že podle názoru Rady jakékoliv vady nemohou spočívat v nedostatečném zjištění skutkového stavu věci, stav věci je zjištěn spolehlivě a nepanují o něm žádné pochybnosti, spornou otázkou je toliko hodnocení toho skutkového stavu.

Uvedené rozkladové námitky jsou formulovány velice obecně a bez uvedení rozhodných skutečností, v nichž podatelé rozkladů konkrétně spatřují porušení základních zásad činnosti správních orgánů. Tyto rozkladové námitky nejsou důvodné, neboť postup prvostupňového správního orgánu v této věci ob stojí i z hlediska těchto zásad. Prvostupňový správní orgán v tomto případě plně respektoval ústavní zásadu vázanosti výkonu veřejné moci zákonem, tak jak ji obsahují čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a respektoval také zásadu existence zákonného základu pro ukládání povinností podle čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. V tomto konkrétním případě při svém rozhodování postupoval v souladu i s dalšími základními zásadami činnosti správních orgánů, jak je formuluje část první, hlava II správního řádu, když vycházel ze skutečností relevantních pro daný případ při zachování nestrannosti, rovného zacházení, legitimního očekávání účastníků řízení, a stejně tak respektoval zásadu proporcionality, jejíž principy obsahuje právě § 2 správního řádu, podle jehož třetího odstavce může Energetický regulační úřad zasahovat do práv dotčených osob jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Všichni účastníci řízení mohli v plné míře realizovat svá procesní práva.

Nedůvodné jsou i námitky, že v řízení nebyla respektována zásada materiální pravdy a zásada vyšetřovací. Rada má naopak za to, že prvostupňový správní orgán provedl všechny důkazy nutné i dostatečné pro zjištění skutkového stavu a následně vydání rozhodnutí, když při tom pochopitelně zohlednil i samotnou povahu sporného správního řízení, kde se projevují zásady dispoziční a projednací, podle nichž správní orgán vychází z důkazních návrhů jednotlivých účastníků řízení. Ve sporném správním řízení se totiž neuplatňuje zásada materiální pravdy podle § 3 správního řádu v plném rozsahu tak, jak podle § 3 a § 50 správního řádu obecně platí pro správní řízení. „*Důvod pro takové omezení povinnosti správního orgánu zjišťovat podklady pro rozhodnutí vyplývá z charakteru správního řízení, ve kterém správní orgán hraje do určité míry roli „soudu“ stojícího nad stranami sporu a kde účelem rozhodnutí není přiznat některé ze stran nějaké nové právo či uložit jí nějakou novou povinnost, na rozdíl od správních řízení, jejichž výsledkem je vydání konstitutivního rozhodnutí, jímž se přiznává nějaké právo či ukládá nějaká povinnost. Rozhodnutí v návrhovém sporném řízení je rozhodnutím deklaratorním, v němž je i z tohoto důvodu povinnost správního orgánu zjišťovat podklady pro rozhodnutí nad rozsah toho, jaké důkazy navrhli účastníci řízení, omezena.*“ (VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. Praha: Bova Polygon, 2. vydání, 2012, s. 1086-1087). V tomto případě však ani takto úžeji formulovaná zásada materiální pravdy nezabránila prvostupňovému správnímu orgánu, aby opatřil z úřední povinnosti podklady pro rozhodnutí, zjišťoval všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejných zájmů, a zjistil i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti. Jednal tedy v souladu s právními předpisy, a svůj postup v rozhodnutí také srozumitelně popsal a odůvodnil.

Podle § 76 odst. 1 energetického zákona je držitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie povinen, pokud mu odběratel tepelné energie poskytne nezbytné technické údaje, uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie, na základě které zajistí dodávku tepelné energie,

každému, kdo o to požádá a dodávka tepelné energie je v souladu s územní energetickou koncepcí; má rozvodné tepelné zařízení nebo tepelnou přípojku a odběrné tepelné zařízení, které zajišťují hospodárnost, bezpečnost a spolehlivou dodávku nebo spotřebu v souladu s technickými a bezpečnostními předpisy; a splňuje podmínky týkající se místa, způsobu a termínu připojení stanovené držitelem licence.

Jak již Rada ohledně kontraktační povinnosti držitele licence podle § 76 odst. 1 energetického zákona konstatovala ve svých předchozích rozhodnutích v uvedené věci, energetický zákon vychází z toho, že pokud je možno žadatele k soustavě připojit a tepelnou energii mu dodávat, je držiteli licence uložena povinnost s ním smlouvu o dodávce tepelné energie uzavřít, jsou-li kumulativně naplněny podmínky stanovené v § 76 odst. 1 písm. a) až c) energetického zákona. Pokud je ohledně uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie veden spor, je nezbytné hodnotit pouze to, zda podmínky uvedené v § 76 odst. 1, resp. v § 77 odst. 1 energetického zákona jsou nebo nejsou splněny. V případě jejich splnění pak správní orgán nemá možnost správního uvážení, zda podanému návrhu vyhoví či nikoliv, ale podanému návrhu vyhovět musí. Dojde-li tedy Energetický regulační úřad k závěru, že zákonné podmínky podle § 76 odst. 1 energetického zákona jsou splněny, v zásadě může využít své diskreční pravomoci pouze při úpravě vzájemných práv a povinností v rámci uvedeného závazku v souladu s § 96 odst. 3 energetického zákona, nikoliv už ale při úvaze, zda odpůrci vznikla povinnost diskutovanou smlouvu uzavřít. Jistým korektivem by v daném případě mohly být zásadní překážky skutkového charakteru (např. nedostatek kapacity zařízení pro rozvod tepelné energie pro dodávku dalšímu subjektu či objektivní nemožnost zajištění dodávek tepelné energie od výrobce), nicméně tyto okolnosti byly v řízení vyvráceny, když je zřejmé, že zajištění dodávky tepelné energie realizovatelné je (výrobce zůstane totožný, změní se pouze přepravní trasa energie) a předmětné rozvodné zařízení, tzv. propoj, je způsobilé rozvod tepelné energie zajistit, jak ostatně plyne z využívání tohoto propoje k totožnému účelu v případě havarijních dodávek již v minulosti.

Stěžejní námitkou podaných rozkladů je, že si prvostupňový správní orgán nesprávně vyložil § 76 odst. 1 energetického zákona jako jediné ustanovení zákona upravující povinnost uzavřít smlouvu na dodávku tepelné energie, aniž by přihlédl ke smyslu a vnitřní logice energetického zákona, když jeho § 76 odst. 1 podle názoru účastníka řízení nemá sloužit k samotnému uzavření smlouvy na dodávku tepla, ale jeho smyslem je toliko zajištění dodávky tepelné energie, není-li možné tuto dodávku odběratelům zajistit jiným způsobem.

K této nedůvodné námitce Rada podotýká, že § 76 odst. 1 energetického zákona vykládá shora popsaným způsobem, stejně jako prvostupňový správní orgán. Ustanovení § 76 energetického zákona nelze aplikovat takovým způsobem, který by případnému uzavření smlouvy kladl další právní překážky, jež ani nemají oporu v zákoně, neboť kontraktační povinnost zde stanovená působí bez výjimky vůči všem držitelům licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie, když je ostatně jejich svobodným rozhodnutím, zda se takovým držitelem licence stanou. Logika předmětného ustanovení je zřejmá, směřuje k povinnosti držitele licence připojit ke svému zařízení a zajistit dodávku tepelné energie odběrateli (bez ohledu na to, zda konečnému odběrateli či distributorovi), který splňuje technické podmínky takové dodávky. V rámci soustavy zásobování tepelnou energií, která má z podstaty věci zásadně lokální charakter, absentuje otevřený trh s touto komoditou, a neexistuje zde ani osoba obchodníka s tepelnou energií, byť se odpůrce snaží tuto myšlenku v rámci řízení obhajovat. Každý držitel licence v oblasti teplárenství je totiž vždy nutně provozovatelem určité technické infrastruktury (na rozdíl od obchodníků v elektroenergetice a plynárenství), kterou

provozuje a již dodávku tepelné energie zajišťuje. Z lokální podoby trhu s tepelnou energií zároveň plyne, že zákazníkovi je dodávka v drtivé většině případů zajišťována pouze jediným zařízením, tj. odmítnutí dodávky tepelné energie provozovateli takového zařízení od výrobce tepelné energie či provozovatele rozvodného zařízení nacházejícího se mezi zdrojem tepelné energie a takovým rozvodným zařízením, by znamenalo zmaření dodávek tepelné energie, tj. šlo přímo proti smyslu § 76 odst. 1 energetického zákona. V takto specifické oblasti je proto rozhodujícím kritériem pro povinnost uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie s každou osobou, která o to požádá a splňuje podmínky stanovené zákonem, skutečnost, že jde o držitele licence na výrobu tepelné energie nebo její rozvod.

Argumentace podatelů rozkladů, že § 76 odst. 1 energetického zákona nemá sloužit k samotnému uzavření smlouvy na dodávku tepla, ale jeho smyslem je toliko zajištění dodávky tepelné energie, je nepřesná a zavádějící. Je sice pravda, že energetický zákon v § 76 odst. 1 upravuje zajištění dodávky tepelné energie, ale výslovně s tím, že se tak děje na základě smlouvy. Smyslem použité formulace energetického zákona je tak pouze zesílení důrazu na skutečnost, že základní povinností dodavatele tepelné energie není samotné uzavření smlouvy, ale zejména zajištění dodávek tepelné energie. Toto právo na zajištění dodávky tepelné energie ale energetický zákon formuluje právě ve vazbě na uzavření smlouvy. Podnikání v teplárenství, stejně jako realizace dodávek tepelné energie, se totiž zásadně uskutečňují prostřednictvím smluv, když i § 76 odst. 2 energetického zákona mj. stanoví, že dodávat tepelnou energii lze pouze na základě smlouvy o dodávce tepelné energie, přičemž náležitosti tohoto zvláště upraveného smluvního typu podrobně vypočítává i § 76 odst. 3 energetického zákona. Argumentace odpůrce v tomto směru tedy není pochopitelná.

Podatelé rozkladů také namítají, že postupem prvostupňového správního orgánu v řízení byla porušena rovnost účastníků řízení ve prospěch navrhovatele, a nesprávné pak mají být i závěry, že základním principem výkonu licencované činnosti je podnikání za podmínek stanovených energetickým zákonem, a nikoli svoboda podnikání a autonomie vůle smluvních stran. Ani tyto námitky nejsou důvodné. Jak již Rada uvedla výše, oblast teplárenství, resp. dodávek tepelné energie, je natolik specifická, že se bez určitých zásahů do autonomie vůle stran a zásad smluvní volnosti neobejde, má-li fungovat řádně a ku prospěchu všech subjektů tohoto trhu, včetně koncových spotřebitelů. Dodávka tepelné energie je uskutečňována ve veřejném zájmu, a proto jsou přípustné zásahy do autonomie vůle dodavatelů spočívající v tom, že je jim ze zákona uložena povinnost uzavření smlouvy. Tedy i odpůrce, díky svému postavení držitele licence na rozvod tepelné energie, musí tyto zásahy a omezení své smluvní svobody strpět, a to z veskrze racionálních důvodů, které výstižně objasňuje i doktrína vztahující se k této problematice: *„Držitelům licence na výrobu a rozvod tepelné energie zákon ukládá při splnění určitých podmínek povinnost uzavřít smlouvu o dodávkách tepelné energie. Jedná se o omezení smluvní svobody těchto subjektů ve veřejném zájmu, a to z důvodu postavení těchto subjektů na trhu. Toto postavení sice není zcela výlučné a dominantní jako v případě držitelů licence na distribuci elektřiny a plynu... nicméně v rámci určitého vymezeného území provozuje činnost rozvodu tepelné energie (vyráběné v centrálním zdroji) vždy jeden subjekt, dále se zde projevuje i zájem státu na udržení a rozvoji systému centrálního zásobování, jakož i snaha vyvážit povinnostmi subjektivní práva poskytovaná provozovatelům těchto zařízení a veřejný zájem přiznaný provádění těchto činností, v tomto případě povinností rovného přístupu k centrálnímu systému zásobování teplem. Uložení povinnosti dodavatele uzavřít smlouvu o dodávkách tepelné energie se potenciální zákazníci mohou domáhat v rámci sporného řízení podle § 17 odst. 7 písm. a), přičemž při splnění podmínek pro uzavření smlouvy*

musí být v takovém řízení zásadně úspěšni.“ (Zdvihal, Z., Svěráková, J., Med, J., Osadská, J. a kol. Energetický zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2020, s. 1455)

S právě uvedeným úzce souvisí i další rozkladová námitka ohledně nesprávnosti závěru prvostupňového správního orgánu o tom, že práva a povinnosti stran předmětné smlouvy jsou ve vzájemné rovnováze, a proto neprováděl žádnou korekci obsahu jejího návrhu. Podatelé rozkladů jsou naopak přesvědčeni, že předmětný smluvní vztah vyvolá silnou nerovnováhu v právech účastníků řízení, když navrhovatel bude zásadně zvýhodněn tím, že nebude muset nadále provozovat horkovod Vřesová – Chodov, a udržovat jej ve stavu odpovídajícím právním a technickým předpisům.

Tato námitka je také nedůvodná, neboť předmětné ustanovení směřuje k rovnováze smluvních práv a povinností ohledně dodávky tepelné energie, která budou stanovena rozhodnutím správního orgánu, nikoliv ve vztahu k jakýkoliv právům a povinnostem. Právo žadatele na uzavření smlouvy jistě bez dalšího neznamena právo na jakýkoliv obsah vzájemných práv a povinností v rámci tohoto závazku, ovšem pokud návrh smlouvy obsahuje náležitosti uvedené v § 76 odst. 3 energetického zákona, neměl prvostupňový správní orgán žádný rozumný důvod do znění tohoto návrhu smlouvy zasahovat, nadto Energetický regulační úřad je oprávněn stanovit pouze obsah smlouvy v rozsahu podstatných náležitostí smlouvy či práv a povinností zajišťující rovnováhu práv smluvních stran, není oprávněn stanovovat práva a povinnosti mimo daný smluvní vztah.. Tato námitka ostatně podle svého obsahu, stejně jako většina zbývajících, fakticky směřuje spíše k osudu horkovodního přivaděče Vřesová – Chodov, který se po uzavření předmětné smlouvy o dodávce tepelné energie prostřednictvím propoje stane fakticky nepotřebným. Investování prostředků do údržby tohoto majetku nicméně zjevně nedávalo z ekonomického hlediska smysl již v posledních letech, neboť dodávka prostřednictvím propoje bude znamenat úsporu nákladů vstupujících do ceny tepelné energie. Otázka dalšího osudu stávajícího přivaděče je na dalším jednání zainteresovaných subjektů, které je nepochybně komplikované majetkoprávními spory, nicméně problematika potřeby a udržování tohoto majetku nemá vliv na to, zda odpůrce je či není povinen s navrhovatelem uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie ze zařízení, k němuž je stejně fakticky navrhovatel připojen. Ustanovení § 76 energetického zákona nestanoví jako podmínku zajištění dodávek a uzavření smlouvy neexistenci alternativního řešení dodávek, tato okolnost by mohla být teoreticky právně relevantní, pokud by se ze strany odběratele jednalo vůči držiteli licence o požadavek šikanózní povahy. Tak tomu však v daném případě není, neboť dodávku lze bez větších překážek realizovat prostřednictvím propoje, k němuž je navrhovatel již připojen, a to s úsporou nákladů zejména v oblasti tepelných ztrát a nákladů na opravy. Tato problematika je Energetickému regulačnímu úřadu známa z vlastní úřední činnosti spočívající v prověřování opakovaných podnětů města Chodov na špatný technický stav předmětného přivaděče (v tvrzeních vedlejšího účastníka šlo až o stav havarijní).

Podle mínění podatelů rozkladů se prvostupňový správní orgán také nedostatečně zabýval hodnocením Územní energetické koncepce Karlovarského kraje, pokud v napadeném rozhodnutí konstatoval, že aplikace této podmínky není v daném případě namístě, neboť územní energetická koncepce neobsahuje žádnou překážku, která by vylučovala dopravu tepelné energie do města Chodov prostřednictvím přivaděče Vřesová - Karlovy Vary a předmětného propoje s tím, že územní energetickou koncepcí je třeba důsledně respektovat při výstavbě nových teplárenských zařízení, nikoli v případě zařízení již existujících. S tím souvisí další námitka ohledně neposouzení splnění podmínek, jež se týkají místa, způsobu a termínu připojení, stanovených držitelem licence.

Ani tyto rozkladové námitky nejsou důvodné. Prvostupňový správní orgán postupoval správně, pokud se v daném případě podrobněji nezabýval posuzováním podmínek stanovených v § 76 odst. 1 písm. a) a c) energetického zákona. Obsahem územní energetické koncepce totiž není stanovení jednotlivých práv a povinností, ani výběr konkrétního horkovodu pro uskutečňování dodávek tepelné energie do města Chodov, ale v podstatě popis energetické situace konkrétní lokality, a možná řešení z toho vyplývající. Proto v daném případě nemá posuzování splnění podmínky dodávky tepelné energie v souladu s územní energetickou koncepcí, jež je zakotvena v § 76 odst. 1 písm. a) energetického zákona, větší smysl. V průběhu celého správního řízení ostatně odpůrce nijak blíže neosvětlil, v čem by mohla být dodávka tepelné energie, uskutečňovaná podle navrhované smlouvy přivaděčem Vřesová – Karlovy Vary, v nesouladu s územní energetickou koncepcí, či nějakou její konkrétní částí, což obdobně platí i pro tvrzení v souvislosti s neposouzením podmínek stanovených v § 76 odst. 1 písm. c) energetického zákona. V daném případě zjevně nešlo o stavbu nové energetické infrastruktury, ale o připojení k zařízení stávajícímu, náhrada stávajícího ztrátového rozvodného zařízení za efektivnější variantu je pak nepochybně v souladu s cíli územní energetické koncepce. Uzavřením smlouvy se podstatným způsobem nemění způsob zajištění dodávek pro město Chodov v rozporu s územní energetickou koncepcí.

Sporné správní řízení je ovšem ovládáno zásadou projednací, což mj. znamená, že v tomto případě prvostupňový správní orgán přihledne jen k tomu, co mu sporné procesní strany přednesou, a k těm důkazům, které mu o svých tvrzeních nabídnou. Jak již v napadeném rozhodnutí uvedl prvostupňový správní orgán, horkovodní přivaděč Vřesová - Karlovy Vary byl k dopravě tepelné energie do města Chodova prostřednictvím předmětného propoje v minulosti opakovaně využíváný, a není žádný racionální důvod k domněnce, že by snad nyní byl takový způsob dodávky s energetickou koncepcí v rozporu. Splnění podmínky stanovené v § 76 odst. 1 písm. a) energetického zákona je nepochybně nutné podrobně vyhodnotit v případě výstavby nových energetických zařízení, nikoli však v případě zařízení již existujících, a k dopravě tepelné energie v minulosti opakovaně využíváných. Totéž platí i pro podmínky stanovené v § 76 odst. 1 písm. c) energetického zákona. V souladu s komentářovou literaturou k této problematice se i Rada domnívá, že pro posuzování splnění těchto podmínek je zejména relevantní, že předmětná zařízení navrhovatele a odpůrce jsou propojena a s ohledem na jejich podobu ani jiným způsobem k připojení reálně dojít nemůže, smysl této námitky tedy není zřejmý, neboť navrhovatel nežadá o připojení a stanovení místa připojení, ale o uzavření smlouvy k připojenému rozvodnému zařízení.

Podle podatelů rozkladů prvostupňový správní orgán nesprávně vyhodnotil také obsah znaleckého posudku č. 64/2014 ze dne 20. prosince 2014, v němž se měl Ing. Petr Pinkas znalecky vyjádřit k technické způsobilosti předmětného propoje k celoroční trvalé dodávce tepelné energie do města Chodov, přičemž jeho vyjádření, že sloučením distribuce tepelné energie do horkovodu Vřesová - Karlovy Vary dojde ke snížení roční měrné tepelné ztráty a zvýšení efektivity dodávky tepelné energie koncovým odběratelům je nutno posoudit jako nepodložené, neboť obsahem znaleckého posudku nebylo posouzení ekonomické výhodnosti dopravy tepelné energie, jež by byla realizována pouze přivaděčem Vřesová - Karlovy Vary.

V přezkoumávaném případě prvostupňový správní orgán předmětný znalecký posudek jistě hodnotit nemusel, natož aby se zabýval jeho obsahem ve vztahu k jeho zadání. A nehodnotila jej ani Rada, která k otázce provozuschopnosti rozvodného zařízení, resp. propoje, již ve svých dřívějších rozhodnutích uvedla, že otázkou řešenou v tomto případě není to, jakým způsobem má být uvedené zařízení provozováno, nebo snad to, zda je či není

provozoschopné. Tato okolnost ostatně není předmětem řešeného sporu, když otázka způsobu provozování rozvodného zařízení je otázkou technickou, nikoliv právní, a byla již řešena i v rámci dozorové působnosti Energetického regulačního úřadu. Rada k tomu opakovaně podotýká, že otázka technické způsobilosti předmětného propoje v podstatě nemá vliv na závěr, zda odpůrce má či nemá povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o dodávce tepelné energie podle § 76 odst. 1 energetického zákona.

S tím souvisí i další nedůvodné námitky ohledně toho, že pro změnu dopravní cesty tepelné energie od zdroje k odběrateli musí existovat racionální důvod, který v napadeném rozhodnutí zcela absentuje, a který nebyl v řízení prokázán. Přijaté řešení tedy není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu, neboť město Chodov i odpůrce mají za to, že zachování existence a provozuschopnosti horkovodního přivaděče Vřesová – Chodov je věcí veřejného zájmu, do kterého správní orgán nemá právo jednostranně zasahovat. Závěr prvostupňového správního orgánu, že navrhovatel není zákonem limitovaný ve volbě způsobu dodávky tepelné energie, pokud je více možností zajištění její dopravy, je podle podatelů rozkladu bezprecedentním porušením práva na spravedlivý proces, jež by vedlo k tomu, že navrhovatel by nemusel nadále provozovat horkovodní přivaděč Vřesová - Chodov. Rada v tomto ohledu podatelům nepřisvědčuje, pokud se domnívají, že pro vyhovění návrhu navrhovatele na uzavření smlouvy absentuje jakýkoliv věcný důvod. Tento návrh je totiž veden logickým záměrem efektivnější dodávky tepelné energie jiným než současným zařízením, které je v havarijním stavu, když energetický zákon navíc ani zdůvodnění takového požadavku explicitně nevyžaduje. Správnímu orgánu ostatně nepřísluší hodnotit motivy jednání navrhovatele, a ani v přezkoumávaném případě nebylo nezbytné zkoumat, jaké záměry vedly navrhovatele ke změně trasy dodávek tepelné energie. Předmětem přezkoumávaného sporného řízení je pouze hodnocení podmínek stanovených v § 76 energetického zákona, při jejichž splnění v tomto konkrétním případě vznikne právo na připojení a uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie. Radě jsou ostatně z úřední činnosti správního orgánu známy okolnosti provozování horkovodního přivaděče Vřesová – Chodov, jímž v současnosti navrhovatel zajišťuje dodávky tepelné energie do města Chodov, a to především jeho technický stav, který si vyžaduje pravidelné provádění oprav za účelem udržení jeho provozuschopnosti, když i opakované námitky ohledně nemožnosti dodávky skrze propoj již byly v minulosti jednoznačně vyvráceny znaleckým posudkem. Rada tedy ve shodě se svými dřívějšími závěry opakuje, že pokud existuje alternativní způsob dodávky tepelné energie, který je technicky možný a který by umožnil omezení užívání stávajícího, technicky jen stěží vyhovujícího horkovodního přivaděče Vřesová – Chodov, bylo by takové řešení nepochybně v souladu s veřejným zájmem.

Podatelé rozkladů také namítají, že v důsledku odstavení horkovodního přivaděče Vřesová - Chodov bude městu Chodov způsobena škoda, v tomto případě se ani nejedná o rozkladovou námitku, ale o jakousi „výstrahu“ před případným budoucím postupem města Chodov proti Energetickému regulačnímu úřadu. Rada k tomu pouze na okraj uvádí, že úvaha podatelů rozkladů ohledně nepotřebnosti horkovodního přivaděče Vřesová – Chodov z hlediska dodávek tepelné energie v případě, kdy navrhovatel tento majetek města Chodov nebude využívat, je sice logická, avšak z hlediska možného uplatnění nároku na náhradu škody je zcela nepřijatelná. Konečným výsledkem řízení je vydání rozhodnutí, kterým byla odpůrci uložena povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o dodávkách tepelné energie. Jestliže pak prvostupňový správní orgán v daném případě dospěl k závěru, že podmínky podle § 76 odst. 1 energetického zákona byly splněny, a návrhu je tak nutné vyhovět, neznamená to samo o sobě,

že tím odpůrci vznikla škoda v důsledku vyhovění tomuto návrhu. Hlavně ale nebylo napadené rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost, a už z tohoto důvodu tedy město Chodov nesvědčí žádné právo na náhradu škody, způsobené mu údajně nezákonným rozhodnutím Energetického regulačního úřadu.

VI. Závěr

Při přezkumu napadených výroků rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 ve spojení s § 141 odst. 9 správního řádu Rada jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo založeno na správném právním posouzení sporné otázky, kterou bylo pouze hodnocení podmínek stanovených v § 76 energetického zákona, při jejichž splnění v tomto konkrétním případě vznikne navrhovateli právo na uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie s odpůrcem. Rada konstatuje, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, splňuje obsahové náležitosti správního rozhodnutí a je přezkoumatelné. Podle § 68 odst. 3 správního řádu byly uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se prvostupňový správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Z těchto důvodů tedy Rada o podaných rozkladech rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

MARSERVIS, s.r.o., prostřednictvím JUDr. Michala Zsemlera
Teplo Chodov, s.r.o., prostřednictvím JUDr. Vladislava Bílka
město Chodov, prostřednictvím JUDr. Vladislava Bílka
Karlovarská teplotárenská, a.s.